

การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม*
DEVELOPMENT OF A PROGRAM FOR STRENGTHEN TEACHER IN ENGLISH
INSTRUCTIONAL TO ENHANCE COMMUNICATIVE ABILITY FOR SCHOOL IN
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE MAHASARAKHAM

นันทนุช วิเชียรเพริศ¹, กาญจน์ เรืองมนตรี²

Nantanut Wichienprert¹, Karn Ruangmontri²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม^{1,2}

Faculty of Education, Mahasarakham University^{1,2}

Email : nantanut.w@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสารระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสารกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม จำนวน 118 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคและค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified})

ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมากและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2) ทักษะการจัดการเรียนรู้ 3) เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ และ 4) และบุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้

ตามลำดับ และ 2. โปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา แบ่งออกเป็น 4 Module ได้แก่ Module 1 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ Module 2 ทักษะการจัดการเรียนรู้ Module 3 บุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้ และ Module 4 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ 4) กระบวนการพัฒนาตามหลักการและวิธีการพัฒนาครู 70 : 20 : 10 Learning Model ประกอบด้วย การเรียนรู้และพัฒนาผ่านหลักสูตรหรือโปรแกรมการพัฒนา (10%) โดยการฝึกอบรม การเรียนรู้และพัฒนาผ่านบุคคลอื่น ๆ (20%) โดยการศึกษาดูงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติและพัฒนาผ่านประสบการณ์ (70%) โดยการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน และ 5) การประเมินผล ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การพัฒนาโปรแกรม; หลักการพัฒนาครู; การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร

ABSTRACT

This research aimed to study a current condition, a desirable condition, and needs for development of a program for strengthen teacher in English instructional to enhance communicative ability for school in the Secondary Educational Service Area Office Mahasarakham The research was conducted in 2 phases as follows. Phase 1: The current condition, the desirable condition, and the needs for strengthen teacher in English instructional to enhance communicative ability under the Secondary Educational Service Area Office Mahasarakham were studied. The sample group consisted of 118 English teachers of the Secondary Educational Service Area Office Mahasarakham. The research tools were a questionnaire and an interview form. The statistics used in the quantitative data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and PNI modified. Phase 2: The development of a program for strengthen teacher in English instructional to enhance communicative ability for school in the Secondary Educational Service Area Office Mahasarakham was studied. It was qualitative research, which its data were collected by interview and focus group and analyzed by content analysis.

The result of the study found that 1. The current condition for strengthen teacher in English instructional to enhance communicative ability under the Secondary Educational Service Area Office Mahasarakham was at a much level, in descending

order, namely, 1) Background knowledge of Learning Activities 2) Learning Skills 3) Attitudes toward learning English and 4) Personality in classroom management 2. Program for strengthen teacher in English instructional to enhance communicative ability for school in the Secondary Educational Service Area Office Mahasarakham consisted of 5 aspects were as follows 1) Principle 2) Objectives 3) Content was as follows; Module 1 Background knowledge of Learning Activities Module 2 Learning Skills Module 3 Attitudes toward learning English and Module 4 Personality in classroom management and 4) Teacher development by using 70 : 20 : 10 Learning Model was as follows coursework and training (10%) developmental relationships (20%) and challenging experiences and assignments (70%) and 5) Assessment. Moreover, the results of assessing the suitability and feasibility of the program were at the highest level.

Keywords : Development of program; Teacher development; Communicative Language Teaching

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การศึกษาเป็นหัวใจหลักสำคัญของการพัฒนาประเทศและได้รับการคาดหวังอย่างสูงให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ ที่เป็นรากฐานสำคัญในพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พร้อมเป็นส่วนช่วยในการเพิ่มความเท่าเทียมสถานภาพและบทบาทในสังคม และเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างอาชีพ ซึ่งจะเป็ตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความเจริญรุ่งเรืองของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ซึ่งในปัจจุบันประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่นานาชาติใช้ติดต่อสื่อสารถึงกันทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกยุควิทยาการและสังคมแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการพัฒนา ทำให้ข้อมูลข่าวสารเผยแพร่อย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ มีการเชื่อมโยงถึงกันเป็นเครือข่ายและส่งอิทธิพลถึงกัน ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลทางเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทียบเท่าระดับนานาชาติ จึงเป็นการยกระดับความสามารถด้านภาษา (Language proficiency) และเป็นพันธกิจที่สำคัญของการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ให้เป็นผู้มีคุณภาพทั้งด้านทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Characteristic) และสมรรถนะ (Competency) ที่สำคัญต่อการเป็นประชากรโลก (Global Citizen) ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) ซึ่งตรงกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มุ่งเน้นพัฒนาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ผู้เรียนเป็น คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ด้วยการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมแบบบูรณาการ โดยจัดการศึกษาบนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) ซึ่งเป็นการ

ปรับปรุงหลักสูตรในระดับปฐมวัยและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ และมีการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรตรงตามความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น และสังคม รวมถึงการส่งเสริมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ภาษาประเทศคู่ค้า และภาษาอาเซียนอย่างน้อย 1 ภาษาซึ่งถือเป็นจุดเน้นของนโยบายที่ 2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องตามความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น และสังคมที่ร้อยละ 100 และการประเมินความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านเกณฑ์ที่ร้อยละ 80 จึงเห็นได้ว่า ความสำคัญของการเลือกใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เหมาะสมจะนำไปสู่การปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ครูผู้สอนจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการ แนวคิด และจุดเน้นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม ซึ่งผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียน การกำหนดบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการออกแบบการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร และคุณลักษณะอันพึงประสงค์(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) นอกจากนี้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ในการจัดการเรียนรู้ จากกระบวนการทัศน์เดิมที่ครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher-center) เป็นกระบวนการทัศน์ใหม่ของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-center) เน้นการบูรณาการ (Integration) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวร ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมาย คือ การให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางสติปัญญาเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย จนนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนเองและสามารถเก็บเป็นความรู้ไว้ในสมองได้อย่างยาวนาน สามารถนำมาใช้ได้เมื่อมีสถานการณ์ใด ๆ มาเผชิญหน้า ซึ่งทำให้ทราบว่าผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ สมรรถนะด้านความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ หรือโครงสร้าง ความสามารถด้านสังคม ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อความหมาย และความสามารถในการใช้กลวิธีสื่อความหมาย เป็นการทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาจัดได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งโดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้มาตรฐาน ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ 1)

ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและเป็นระบบ 3) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาจึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถ ทักษะและความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพครู เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสวงหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้เท่าทันโลกปัจจุบัน มีความรู้ ทักษะ ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามโดยตรง ซึ่งมีความตระหนักถึงภารกิจสำคัญในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา กระบวนการบริหาร และกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษา จุดเน้นในการพัฒนาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้เล็งเห็นความสำคัญ และมีความสนใจที่จะศึกษาการสร้างและการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เพื่อใช้ในการพัฒนาครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ครูภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร อันจะเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญของการนำโมเดลด้านการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นตัวขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนที่ตกต่ำให้สูงขึ้น และการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้เกิดคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

2.2 เพื่อออกแบบสร้างและประเมินโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามซึ่งเป็นประโยชน์ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.2 ได้โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนาผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ประชากร ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม จากทั้ง 35 โรงเรียน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 169 คนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามปีการศึกษา 2563 จำนวน 118 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling Technique) และวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อจำแนกขนาดของสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร สังกัดสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามมีค่า IOC เท่ากับ .60 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันเท่ากับ 0.799 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ 0.844 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

ระยะที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามโดยการศึกษาด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนละ 2 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จาก 2 โรงเรียน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้นจำนวน 4 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งทำหน้าที่ในการตรวจสอบยืนยันและประเมินโปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน และอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสำหรับสถานศึกษาใน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านและลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (PNI_{modified} = 0.276) ทักษะการจัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.242) เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.139) และบุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.114) ตามลำดับ

5.2 ผลการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม พบว่า โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการพัฒนา และ 5) การประเมินผลผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.46) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48)

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคามสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

6.1.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม พบว่า สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่จะเห็นได้ว่าครูส่วนใหญ่ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตรงกับตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร แต่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดอย่างถ่องแท้ ส่งผลต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ทำให้สภาพปัจจุบันรายด้านอยู่ในระดับปานกลางถึง 2 ด้าน คือ ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และทักษะการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ด้วยบริบทการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ทำให้ครูส่วนใหญ่เน้นการสอนแบบท่องจำเพื่อใช้ในการทดสอบในระดับต่าง ๆ มากกว่าที่จะสอนโดยใช้เทคนิควิธีการสอนภาษาที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดความคิดอย่างมีวิจารณญาณและมีระบบตามกระบวนการทางด้านภาษาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้มีผลกระทบต่อทักษะที่จำเป็นได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ส่งผลให้ผู้เรียนจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้และทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร หรือไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ Read (2007) กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษาเป็นทักษะที่ซับซ้อนและค่อนข้างยากสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและ

ภาษาต่างประเทศ โดยธรรมชาติผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะไม่กล้าพูดหรือแม้จะกล้าแต่ก็พูดได้ค่อนข้างช้าและพูดตะกุกตะกักเหมือนยังไม่พร้อมที่จะพูด ประกอบกับครูผู้สอนนั้นขาดความรู้ ความเข้าใจและไม่ได้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายขาดการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง จนทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความมุ่งมั่นฝึกฝนเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ และยังขาดการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้สนุกและน่าสนใจ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการกล้าใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารภายใต้กระบวนการการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2558) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เริ่มเรียนนั้นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานจนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษแล้วจึงเรียนตามระบบ และเมื่อผู้เรียนมั่นใจแล้วผู้เรียนก็มีอิสระในการเรียนรู้มากขึ้น และสามารถใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ตนเองเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น และยังสอดคล้องกับ Morley (2001) กล่าวว่า ถ้าให้ผู้เรียนพูดทั้ง ๆ ที่ยังไม่พร้อม จะทำให้พูดไม่ถูก เกิดความวิตกกังวลและมีแนวโน้มที่จะพูดภาษาที่หนึ่งมากกว่าภาษาที่สองหรือภาษาที่หนึ่งผสมภาษาที่สอง ดังนั้นคุณภาพของครูผู้สอนจึงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลกจึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะครูให้มีการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้เทคนิควิธีการสอนภาษาที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการส่งเสริมทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสารให้เกิดผลสัมฤทธิ์กับผู้เรียน

6.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูมีความต้องการที่จะพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งครูต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถด้านการพัฒนาทักษะความรู้ภาษาอังกฤษ (English Literacy) และมีความสามารถในบรรยายสร้างความเข้าใจสื่อสารถ่ายทอดความรู้ได้ดี เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนได้เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจ และแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองให้เกิดทักษะความรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) เสนอไว้ว่า ครูต้องพัฒนาพฤติกรรมให้สามารถใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายประกอบด้วย การฟัง การอ่าน การเขียนและการพูดเพื่อการสื่อสารร่วมกัน มีสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายเพิ่มบทบาทผู้เรียนในการเป็นผู้ปฏิบัติ จัดประสบการณ์และออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม คิด ริเริ่ม แสวงหา วิเคราะห์ ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองตามความสนใจ มีการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มตามสภาพจริง มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม พร้อมนำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับ ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2558) กล่าวว่า หากครูมีสมรรถนะทางด้านภาษาอังกฤษ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

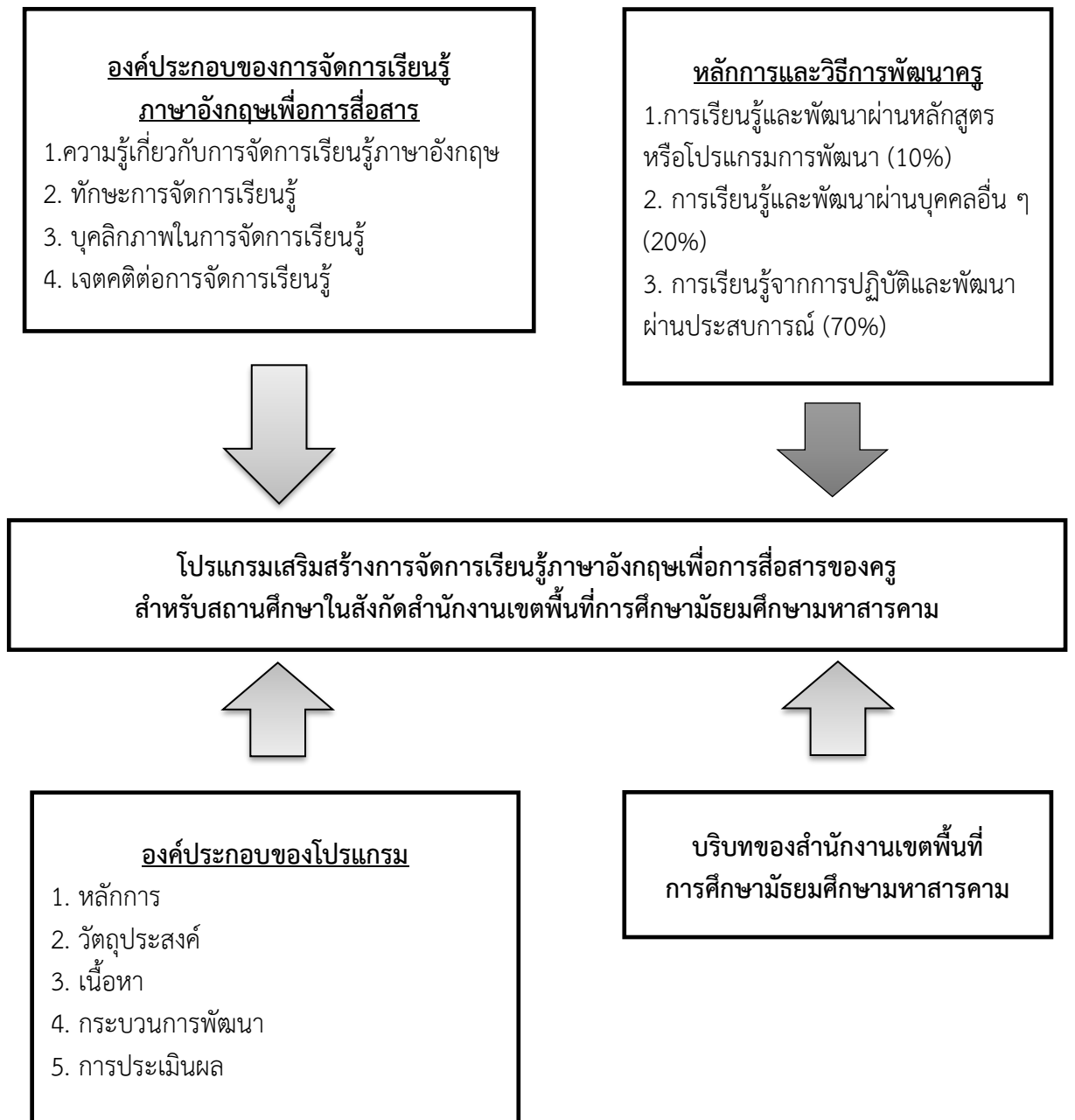
และสมรรถนะด้านอื่นๆ ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแล้ว การขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็จะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศรายุทธสุภะโส (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง หลักสูตรพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้เข้ารับการพัฒนามีความสามารถด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1) ด้านการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้มีความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ครูผู้เข้ารับการพัฒนามีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ครูผู้เข้ารับการพัฒนามีความสามารถในการวัดและประเมินผลมีความสามารถอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่เรียนรู้ตามแผนของครูผู้เข้ารับการพัฒนามีความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยรวมหลังการใช้หลักสูตรพัฒนาครูสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตรพัฒนาครู

6.2 โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา แบ่งออกเป็น 4 Module ได้แก่ Module 1 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ Module 2 ทักษะการจัดการเรียนรู้ Module 3 บุคลิกภาพในการจัดการเรียนรู้ และ Module 4 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ 4) กระบวนการพัฒนาตามหลักการและวิธีการพัฒนาครู 70 : 20 : 10 Learning Model ประกอบด้วย การเรียนรู้และพัฒนาผ่านหลักสูตร หรือโปรแกรมการพัฒนา (10%) โดยการฝึกอบรม การเรียนรู้และพัฒนาผ่านบุคคลอื่น ๆ (20%) โดยการศึกษาดูงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติและพัฒนาผ่านประสบการณ์ (70%) โดยการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน และ 5) การประเมินผลผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ก่อนการสร้างโปรแกรม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมของ Caffarella (2002) ได้ให้ความคิดเห็นขององค์ประกอบของโปรแกรมการพัฒนาการศึกษาไว้ 9 องค์ประกอบ คือ 1) การสร้างข้อมูลพื้นฐานสำหรับกระบวนการ 2) การวางแผนการระบุแนวคิดของโปรแกรม 3) การจัดลำดับแนวความคิดของโปรแกรม 4) การพัฒนาวัตถุประสงค์ของโปรแกรม 5) การเตรียมการสำหรับถ่ายโอนการเรียนรู้ 6) การสร้างแผนการประเมินผล/การกำหนดรูปแบบ/ตารางเวลาและความต้องการทางด้านเจ้าหน้าที่ 7) การออกแบบแผนการสอน 8) การประสานงานผู้เกี่ยวข้อง และ 9) การศึกษาคุณค่าของโปรแกรมซึ่งเห็นได้ว่าโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดในการศึกษาวิจัย และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาองค์ประกอบของโปรแกรมและขอบข่ายเนื้อหาของโปรแกรมตามแนวคิดของ (Caffarella, 2002; เจนจิรา คงสุข, 2540; หารรษา สุขกาล, 2543; สุมิตรา พงศธร, 2550; ยอดอนงค์ จอมหงษ์พิพัฒน์, 2553; สุวัฒน์ จุลสุวรรณ, 2554; ศักดิ์ดา คำใส, 2557; พิมพิกา จันทไทย, 2558) จนสามารถสรุปองค์ประกอบของโปรแกรมได้ 5 ส่วน จึงได้ดำเนินการสร้างโปรแกรมที่ประกอบด้วย ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการพัฒนา และ 5) การประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยได้มีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนในการพัฒนาที่ออกแบบมาจากการนำองค์ประกอบที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับหลักการ แนวคิด

ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์ ภายใต้บริบทของการพัฒนาในแต่ละองค์กรเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในโปรแกรม สอดคล้องกับงานวิจัยของนุดจนาจ สัพโส (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีดำเนินงาน และ 5) การประเมินผลโปรแกรม ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และมีประโยชน์ในระดับมากที่สุด ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชาวัตร ไชยนาถ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 22 นครพนม ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) รูปแบบและวิธีการพัฒนา 4) เนื้อหาและสาระสำคัญ และ 5) การวัดและประเมินผลโปรแกรม ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้โปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มหาสารคาม เป็นโปรแกรมที่น่าเชื่อถือและทรงคุณค่าเนื่องจากผ่านกระบวนการการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นการสัมภาษณ์และสนทนาแบบเจาะประเด็น ด้วยการเชิญผู้ร่วมสนทนามารวมเป็นกลุ่มอย่างเจาะจง ตามคุณสมบัติที่ผู้วิจัยกำหนด แล้วเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสนทนาได้ตอบ ถกเถียง อภิปรายร่วมกัน แลกเปลี่ยนทัศนคติกันอย่างกว้างขวางในประเด็นต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจง เพื่อที่จะหาข้อมูลที่ถูกต้องตรงประเด็นสำหรับตอบคำถามตัวบ่งชี้ของการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ

7. องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มหาสารคาม ประกอบด้วย 1) องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2) หลักการและวิธีการพัฒนาครูตามรูปแบบ 70:20:10 3) องค์ประกอบของโปรแกรม 4) บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มหาสารคาม ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีนโยบายที่สร้างความเข้าใจร่วมกันกับบุคลากรในเขตพื้นที่การศึกษาชัดเจนในการกำหนดให้ครูทุกคนควรเข้ารับการพัฒนาตามโปรแกรมนี้อัน

กำหนดเกณฑ์การผ่านการพัฒนา รวมถึงการกำหนดเป็นนโยบายให้โปรแกรมนี้เป็นเกณฑ์หนึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และควรจัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นระยะและต่อเนื่องมีการจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรมีความความตระหนักและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องโดยพิจารณาจากลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

8.1.2 สถานศึกษา ควรจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นระยะและต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนได้เกิดความตระหนักในด้านมาตรฐานวิชาชีพพัฒนาวิสัยในตนเอง มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและธรรมาภิบาลในการปฏิบัติงาน และพร้อมพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องส่งเสริมให้ครูเกิดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสารด้วยการจัดประชุมปฏิบัติการการศึกษาด้วยตนเองผ่านระบบออนไลน์ และใช้กระบวนการ (Professional Learning Community: PLC) นอกจากนี้ควรเปิดโอกาสให้ครูสามารถเลือกโปรแกรมหรือหลักสูตรการอบรมพัฒนาตามความสนใจและความถนัด

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมด้านการบริหารวิชาการและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยสร้างความตระหนักและจัดให้มีโปรแกรมเสริมสร้างทักษะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อความสามารถในการสื่อสารเป็นหลักสูตรระยะสั้นเพื่อเสริมทักษะให้กับครูอย่างจริงจัง และต่อเนื่องในฐานะผู้นำทางวิชาการ

8.2.2 ครูผู้สอน ควรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสร้างความตระหนักแก่ครูให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะด้านการปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ด้านการวิเคราะห์ประสบการณ์ และด้านการพัฒนาความคิดรวบยอด โดยพิจารณาจากลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เป็นลักษณะของการส่งผลทางตรงและทางอ้อม

8.3.2 ควรมีการวิจัยติดตามการนำโปรแกรมไปใช้ในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ

9. บรรณานุกรม

- เจนจิรา คงสุข. (2540). การพัฒนาโปรแกรมการศึกษาสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของเด็กวัยอนุบาล ด้วยรูปแบบการให้ประชาชนในชนบทมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูปทอง กว้างสวาสดี. (2558). กิจกรรมสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นุดจนาจ สัพโส. (2561). การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีชาวัตร ไชยนาน. (2563). การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูภาษาอังกฤษด้านการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 นครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิมพ์ิกาจันทไทย. (2558). การพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาทีมงานครูที่มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาสารคาม.
- ยอดอนงค์ จอมหงษ์พิพัฒน์. (2553). การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูผู้จัดการเรียนรู้ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา. คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครสกลนคร.
- ศรายุทธ สุภะโส. (2560). หลักสูตรพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศักดิ์ดา คำโส. (2557). การพัฒนาโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจทีมงานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2555). คู่มือประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางสาขาวิชาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). คู่มือการประเมินสมรรถนะครู. กรุงเทพฯ : สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). คู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความเข้มข้น 3 ระดับสู่สากล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- สุมิตรา พงศธร. (2550). สรุปเรื่องของหลักสูตร. **สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย**. 2(79). 15-23.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2554). **การพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารสายสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- หรรษา สุขกาล. (2543). **การพัฒนารูปแบบโปรแกรมระหว่างเรียนเพื่อส่งเสริมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาสังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Caffarella, Rosemarys. (2002). **Planning: Programs for Adult Learners: A Practical Guide for Educators Trainers and Staff Developers**. San Francisco : Jossey-Bass Publishers.
- Morley, J. (2001). Aural comprehension instruction: Principles and practices. In M.Celce Murcia (Ed.), **Teaching English as a second or foreign language**. 3rded. Boston : Heinle&Heinle Publishers.
- Read, C. (2007). **500 Activities for the primary classroom**. Oxford : Macmillan.